

Tha thứ

Otto C.L.Bismarck (1815-1898), vị thủ tướng đế chế Phổ (Đức), cuối đời vì bị thất sủng nên căm ghét hoàng đế Wilhelm II đến nỗi sắp chết còn troi: *“Khi ta chết, hãy liêm xác ngay để ta không phải gặp mặt hoàng đế đến viếng xác ta!”*.

Hận thù thì dễ; tha thứ mới khó! Vì hận thù là để mặc hỏa hoạn tự do hoành hành, còn thứ tha là dập tắt nó.

Có ai muốn tắm nước ao tù, bị giam cầm trong ngục tối, hít thở khí độc hoặc có ai muốn mình ngày thêm cần cỗi, già úa đi bởi nỗi thù hận và bởi trong đầu luôn mưu tính trả thù? Không muốn, nhưng cũng không làm cách nào để thoát ra được.

Nói thì khéo, khuyên thiên hạ thì hay... nhưng khi “gặp chuyện” chính người nói khéo kẻ khuyên hay lại hận thù không dứt.

Tất cả cũng bởi vì tha thứ khó tựa hồ một mình chiến đấu chống lại ngàn quân.

Bởi, nếu thật hối lỗi là không nêu lý do thì thật tha thứ cũng không nêu nguyên do.

Bởi tha là tha bổng; tha không cần biết ơn; tha xong không cần biết người được tha có hoán cải (?). Bởi tha còn phải là tha cách vô lý, tức tử, trào nước mắt (ai đã thua còn phải tha). Lại còn phải tha hoài vì người xung quanh luôn phạm lỗi cùng ta; tha suốt đời vì tha người này, tha người khác...

Khó và truân chuyên đến thế tại sao Chúa quá chú trọng đến nỗi dạy tới dạy lui con cái nhiều lần: *“Thầy không bảo 7 lần, mà đến 70 lần 7” (Mt 18,21): “Khi con đi dâng lễ vật... hãy để lễ vật lại, trở về làm hòa với người anh em ấy trước đã, rồi mới trở lại dâng lễ vật sau”*. *“Và tha nợ chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con” (kinh Lạy Cha)* và nhiều dụ ngôn khác...? Thậm chí phút cuối đời Chúa còn nêu gương tha thứ: *“Lạy Cha xin tha cho chúng...”*.

Thưa đơn giản vì đó là ý muốn của Đức Chúa Cha: *“Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế” (Mt 9,13)*.

Đức Chúa Con cả đời làm theo Ý Đức Chúa Cha, chúng ta là ai mà dám làm khác?

Tuy thứ tha là việc khó, nhưng có kế hoạch và quyết muốn sẽ làm được.

Trước tiên tập bỏ qua những khó chịu vật vãnh hằng ngày do tha nhân bắt cần. Kế đến, bỏ qua những thất thố lớn hơn của họ. Đến lượt tha những điều bất công... Nói tóm, tha từ chuyện nhỏ tiến dần đến chuyện lớn. Mỗi lần, vừa cố gắng làm vừa xin ơn Đức Chúa Thánh Thần. Xin bảo đảm: Thành công mỹ mãn!

Muốn biết trình độ bác ái của mình hãy kiểm tra nồng độ tha thứ.